

เทศน์เช้า วันที่ ๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๗

พระอาจารย์สงบ มนฺตฺสฺนฺโต

ณ วัดป่าสันติพุทธาราม (วัดป่าเขาแดงใหญ่) ต.หนองกวาง อ.โพธาราม จ.ราชบุรี

วันนี้วันพระ วันพระทำบุญกุศลเนาะ ตอนนี่โลกเจริญ โลกเจริญเขาแบบว่าเอาวัดไปอยู่ในห้าง พุดถึงพระไปเทศน์ในห้าง พระไปเทศน์ใกล้ชิดกับประชาชน เพราะว่าประชาชนห่างวัด พอประชาชนห่างวัด วัดต้องไปหาประชาชน ถ้าวัดไปหาประชาชน เดียวนี้เขาทำกันอย่างนั้น ถ้าทำกันอย่างนั้นมันก็เป็นสินค้า

เวลาในห้างๆ เขาไปทำไม เขาไว้ไปซื้อสินค้ากัน แต่เวลาทำบุญกุศลละ เราทำบุญกุศลเขาว่าคำกำไรเกินควร คำกำไรเกินควรคือทำบุญกุศลแล้วปรารถนาต้องการสิ่งที่เราสมความปรารถนา สิ่งที่สมความปรารถนามันอยู่ที่อำนาจวาสนาบารมี อำนาจวาสนาบารมีเราเกิดมา เราสร้างมาตั้งแต่พันธุกรรมของจิต ถ้าจิตมันเวียนว่ายตายเกิดมา ใครทำอะไรมาต้องได้สิ่งนั้น ใครไม่ทำอะไรมา ขวนขวาย ขวนขวายก็คือการประพฤติปฏิบัติในปัจจุบันนี้ ถ้าประพฤติปฏิบัติในปัจจุบันนี้ด้วยคนที่เข้มแข็ง คนที่มีจิตใจเข้มแข็ง พยายามขวนขวายของเรา คนเราจะล่วงพ้นทุกข์ด้วยความเพียร ความเพียร ความวิริยะ ความอุตสาหะของเรามันมีโอกาส นี่คำว่า “มีโอกาส”

แต่คำว่า “มีโอกาส” คนเราถ้าเขามีบุญกุศลของเขา เขาทำอะไรเขาประสบความสำเร็จของเขา คำว่า “บุญกุศลของเขา” คำว่า “บุญกุศล” มันมาจากไหน มันมาจากไหนล่ะ? มาจากการกระทำของเราเนี่ยแหละ ถ้ามาจากการกระทำของเรา แต่เวลามาจากการกระทำ นี่ความคิดของโลกต้องเอาวัดไว้ในห้างเพื่อให้ใกล้ชิดกับประชาชน ถ้าใกล้ชิดประชาชนก็เอาศาสนาไว้ในห้องนอน เรามีหิ้งพระในห้องนอน ถ้าเรามีหิ้งพระในห้องนอน เราสวดมนต์แล้วเราก็นั่งสมาธิภาวนา ถ้า นั่งสมาธิภาวนา เอาวัดไปไว้ในห้องนอนเลย ถ้าเอาวัดไปไว้ในห้องนอนมันก็นอนตามสบายไป

แต่ถ้าเราขวนขวาย สิ่งในชีวิตประจำวันเราก็ปฏิบัติของเราโดยประจำวันอยู่แล้ว ห้องนอนของเราเอาไว้เป็นที่พักผ่อน ก่อนจะนอนเราก็สวดมนต์ทำวัตรก่อน ถ้าเรามีสติปัญญา เราจะหาสมบัติส่วนตัวของเรา สมบัติส่วนตัว นั่งขัดสมาธิ หายใจเข้านี้กพุทธ หายใจออกนี้กโร นี่เป็นสมบัติของเรา ถ้าสมบัติของเรา

“เราก็เหนื่อยยากมาทั้งวันอยู่แล้ว จะเอาสมบัติสิ่งไหน สมบัติเราก็ต้องมีสมบัติเพื่อประกอบสัมมาอาชีวะ สมบัติของเราก็ต้องประสบความสำเร็จในชีวิต”

ประสบความสำเร็จในชีวิตนั้นละมันเป็นอามิส เป็นบุญกุศลที่เราชวนขวยมา เป็นสมบัติสาธารณะ แต่ถ้าเราสวดมนต์แล้ว เราทำวัตรแล้ว เราจะนั่งภาวนาของเรา ถ้าจิตของเรามันสงบเข้ามา ถ้าจิตสงบเข้ามา นี่ทรัพย์สมบัติของเราๆ

ตอนนี้เราหาตัวตนเราไม่เจอไง ตอนนี้เรากำลังคั่งมากเลยนะ เพราะอะไร เพราะห้องเรามันมีมดหลายรังมากเลย มดหลายรังมาก ลูกศิษย์เรานี่ โอ้โฮ! เป็นร้อยเป็นพันเลย เรากำลังคั่งมากเลย เพราะอะไร จิตหนึ่ง จิตหนึ่ง สัตว์มันก็จิตหนึ่งเหมือนกัน เราก็จิตหนึ่งเหมือนกันนะ เรามีลูกศิษย์ลูกหามดเป็นรังๆ เลยล่ะ มดมีหลายรังด้วย นับจำนวนแล้วเยอะมาก นี่เพราะหาตัวเองไม่เจอไง หาตัวเองไม่เจอนะ เห็นสิ่งใดก็คิดว่าสิ่งนั้นเขามาเคารพบูชาเรา

ใครต้องมาเคารพบูชาเรา การเคารพบูชาเรา เห็นไหม กลิ่นของศีลกลิ่นของธรรมหอม ทวนลม คำว่า “หอมทวนลม” กลิ่นของศีลกลิ่นของธรรมหอมทวนลม คุณงามความดีของเราเท่านั้นแหละ ถ้าคุณงามความดีของเรา เราทำสิ่งใดเป็นคุณงามความดีของเรา นั่นละคุณงามความดีของเรา ถ้าคุณงามความดีของเรา มันแสวงหา มันพยายามแยกแยะอย่างไร สิ่งนั้นมันเป็นอกุศลเป็นการทุจริตมันไม่มี ถ้ามันไม่มี เรายืนที่ไหนเรายืนเผชิญสิ่งใดก็ได้

แต่ถ้าเรามีของเราล่ะ เรามีของเรา เรามีความหวาดระแวง นิเวศธรรมก้านการภาวนา ถ้าเราจะภาวนา เวลาภาวนา ความลับไม่มีในโลก เราเป็นคนทำเองทั้งนั้นแหละ ถ้าเราเป็นคนทำเอง สิ่งที่เราทำเองมันจะต้องให้ใครมายกย่องสรรเสริญล่ะ ถ้าเราทำของเราเอง สิ่งที่เราทำของเราเอง เราค้นหาความผิดพลาดของเราไม่มี แล้วใครมันจะค้นหาความผิดพลาดของเราเจอล่ะ ถ้าค้นหาความผิดพลาดไม่เจอมันก็มีแต่โลกธรรม ๘ ใจ นินทาภาเถไป เห็นเขามีคุณภาพกว่า เห็นเขามีคนชื่นชมมากกว่าก็ไปอิจฉาตาร้อนเขา ถ้าอิจฉาตาร้อนเขานะ นั่นละมันอิจฉาตาร้อนเขาทำไม่ล่ะ

ถ้าเราทำคุณงามความดีของเรา ถ้าไม่มีใครมาเชิดชูบูชาเลยนะ พระอัญญาโกณฑัญญะ เป็นสงฆ์องค์แรกของโลก เวลาท่านสำเร็จท่านอยู่ในป่าของท่านองค์เดียวนะ เวลาท่านจะนิพพาน ท่านมาลาองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ท่านเป็นพระสงฆ์องค์แรกของโลกเลย ท่านเป็นลูกศิษย์องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าองค์แรกเลย ทำไม่ไม่มีใครไปแห่แห่นไปเชิดชูล่ะ

ทำไมไม่มีใครไปเจ็ดชู แล้วพระอัญญาโกณฑัญญะน้อยใจไหม พระอัญญาโกณฑัญญะอยู่ในป่า เป็นพระอรหันต์ มีความน้อยใจไหม

มันมีความน้อยใจๆ พวกเราน้อยใจใจ น้อยใจเพราะอะไร เพราะจิตใจของเราโลกธรรม ๘ มีลาภเสื่อมลาภมียศเสื่อมยศ มันต้องการ มันเป็นโมฆบุรุษไง แต่เวลาพระอัญญาโกณฑัญญะ อยู่ในป่าท่านไปน้อยใจใคร ท่านเป็นพระอรหันต์จะไปน้อยใจใคร ท่านมีความสุขของท่าน ถ้า เอาตามลัทธิธนะ พี่คนโต

ประเพณีของคนจีน ลูกชายคนโต สมบัติต้องเป็นของคนคนนี้นะ ลูกชายคนโตก็ เหมือนกับพ่อคนที่สอง นี่ก็เหมือนกัน ถ้าถือสิทธิ์ๆ พระอัญญาโกณฑัญญะเป็นพี่ชายคนโต เป็น รององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า จะมีสิทธิในศาสนามหาศาลเลย ทำสิ่งใดก็ได้ ทุกคนต้อง เคารพบูชา พี่ชายคนโตของเธอมาแล้ว จะทำอะไรก็ต้องให้ท่านก่อน แต่ท่านไม่สนใจเลย ท่านอยู่ในป่าในเขาของท่านด้วยความสุข ความสุขมันคืออะไร? ความสุขคือคุณธรรมในใจ ใจ ความสุขคือคุณธรรมในใจ คนที่มีคุณธรรมในหัวใจมันสงบเสงี่ยม สุขอื่นใดเท่ากับจิตสงบไม่มี แล้วออกมาชวนๆ เพื่ออะไร

คูสิ เวลาพระสารีบุตร พระโมคคัลลานะไปที่ไหนมีแต่คนเจ็ดชุนะ เวลาคนฟังเทศน์ของ องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าแล้วมีความข้องใจก็ไปถามพระสารีบุตร เขาบอกว่าองค์สมเด็จพระ สัมมาสัมพุทธเจ้าเทศนาว่าการอย่างนี้ พระสารีบุตรมีความเห็นอย่างไร ผมฟังแล้วผมไม่ เข้าใจ พระสารีบุตรก็แจกแจงธรรมให้ฟัง ฟังพระสารีบุตรก็ยังสงสัยอีก กลับมาถามองค์สมเด็จพระ สัมมาสัมพุทธเจ้าบอกไปถามพระสารีบุตร พระสารีบุตรว่าอย่างนี้

ฟังองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าก็สงสัย สงสัยก็ไปถามพระสารีบุตร พระสารีบุตรก็ ขยายความให้ฟัง ขยายความเสร็จก็กลับมาถามองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า บอกพระสารี บุตรพูดอย่างนี้ถูกหรือเปล่า องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าบอกว่าถ้าเราพูดเราก็พูดอย่างนั้น แหละ เราพูดเราก็พูดอย่างนั้นแหละ พูดแบบพระสารีบุตรนั่นละ

สิ่งที่เพราะพระสารีบุตร พระโมคคัลลานะท่านได้สร้างของท่านมา เวลาท่านฟังเทศน์ พระอัสสชิเป็นพระโสดาบัน ลาตัญชัยแล้วจะมาบวช “นั่นอัครสาวกเบื้องซ้ายและเบื้องขวาของ เรามาแล้ว” ทั้งที่ยังไม่ได้บวชเลย มาแล้ว เพราะอะไร เพราะเขาสร้างของเขามา เวลาตรัสรู้ธรรม

ขึ้นมาแล้วตั้งเป็นอัครสาวกเบื้องซ้ายและเบื้องขวา เบื้องซ้ายและเบื้องขวาเพื่ออะไร? เพื่อเผยแผ่
ธรรม

ใครที่ฟังธรรมขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้ามีความเล็งเลสงสัยอย่างไรก็ไปถาม
พระสารีบุตรให้ขยายความ เวลาใครประพฤติปฏิบัติ เวลาจิตไปรู้เห็นสิ่งใด ถ้าเป็นฤทธิ์เป็นเดช
ขึ้นมาแล้วไม่เข้าใจก็ไปถามพระโมคคัลลานะ พระโมคคัลลานะมีฤทธิ์มีเดช เห็นไหม เข้า
ใจความปรารถนา เข้าใจกำลังใจขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้ามากน้อยขนาดไหน นี่ไป
ฟังแล้วเข้าไปถามเพื่อประโยชน์ใด ที่ว่าอัครสาวกเบื้องซ้ายเบื้องขวามันเป็นเบื้องซ้ายเบื้องขวา
อย่างไร เป็นขุณพลใด เป็นผู้ที่เผยแผ่

องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเวลาตรัสรู้ธรรมขึ้นมาแล้ว เวลาเทศนาว่าการแล้ว พระ
อรหันต์ ๖๑ องค์ “เธออย่าไปช้อนทางกัน โลกนี้เขาเร่าร้อนนัก เธออย่าไปช้อนทางกัน” ขยาย
ออกไป เผยแผ่ออกไป เห็นไหม พระโมคคัลลานะ พระสารีบุตรเป็นขุณพล ขยายความไป เวลา
เผยแผ่ธรรมไป ลัทธิศาสนาอื่นเขามีของเขาอยู่แล้ว ความเชื่อความศรัทธา เพราะความเชื่อความ
ศรัทธามันมาแล้วมันก็มีลาภสักการะตามมา อิจฉาตาร้อน ถ้าจะทำลายพระพุทธศาสนาจะทำลาย
ใครก่อนล่ะ? ทำลายพระโมคคัลลานะ ถึงพยายามจ้างคนมาฆ่า จ้างคนมาทำลาย เขาทำลายขนาด
นั้นนะ เราก็เชิดชูใจใหม่ว่าสมัยพุทธกาลทุกคนต้องคิดดีคิดงามไปหมด

กิเลสก็คือกิเลส เวลาองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเผยแผ่ธรรมขึ้นมาเพราะมันมีลัทธิ
เก่าๆ ของเขาอยู่แล้ว เวลาความเจริญของงามขึ้นมาเขาก็พยายามบิดเบือน เขาพยายามตะแบง มัน
มีมาตั้งแต่สมัยพุทธกาลแล้ว มันมีมาก่อนหน้านั้นแล้ว นี่มันมีมา ถ้ามันมีมาอย่างนั้นแล้ว ใน
ปัจจุบันนี้เราจะประพฤติปฏิบัติของเรา เรามองประวัติศาสตร์ พุทธประวัติมาประวัติศาสตร์ แล้ว
กลับมาสอนชีวิตของเรา เราค้นตัวเราให้เจอ ตัวเรา เราจะเอาอะไร เราทำเพื่ออะไร ถ้าเราทำ
เห็นไหม คุณิ วันนี้วันพระวันเข้า เราชวนขวายนขึ้นมาเพื่อทำบุญกุศลของเรา

เวลาปฏิบัติแล้วทุกคนก็ว่า “โอ้โฮ! คนนั้นปฏิบัติแล้วเขาได้คุณได้ธรรม เราทำแล้วไม่ได้
อะไรเลย” มันไม่ได้อะไรเลยเพราะอะไรล่ะ มันไม่ได้ เห็นไหม คุณิ จริตนิสัยของคนมันมาจาก
ไหนล่ะ เราก็อยากจะให้เราคิดแต่เรื่องความดีทั้งนั้นแหละ เราต้องการให้จิตใจเราเป็นคนดี
ทั้งนั้นแหละ มันมาจากไหนล่ะ? พันธุกรรมของจิตๆ มันก็มีการกระทำมาไง มันมีการกระทำมา
จริตนิสัยมันมาจากไหนล่ะ มันก็มานี่ สันดานๆ สันดานมันมากับจิตนั้นแหละ จิตมันสร้างสิ่งใด

มา สิ่งใดมามันจับลงที่ใจ ดีเอ็นเอของใจ แล้วใครจะไปเอามันออกล่ะ แล้วทำอะไรล่ะ แล้วตอนนี้มันก็เผาผลาญเรา เราก็เกิดมาเป็นชาวพุทธพบพระพุทธศาสนา พระพุทธศาสนาสอนเรื่องสิ้นสุดแห่งทุกข์ๆ เราก็ชวนขวายเป็นกัน

เราชวนขวายเป็นกันอยู่ที่กำลังของคน ศรัทธามีมากน้อยขนาดไหน ถ้าศรัทธาของเรา เราทำของเราแล้ว ถ้าเรามีสติปัญญาของเรา เห็นไหม ทำทานร้อยพันพันหน ไม่เท่ากับถือศีลบริสุทธิ์หนึ่งหนหนึ่ง ถือศีลบริสุทธิ์ร้อยพันพันหน ไม่เท่ากับเกิดสมาธิขึ้นหนึ่งหนหนึ่ง มีสมาธิร้อยพันพันหน ไม่เท่ากับเกิดภาวนามยปัญญาหนึ่งหนหนึ่ง

คำว่า “ร้อยพันพันหน” เราชวนขวयर้อยพันพันหน แล้วเราถือศีลของเราให้บริสุทธิ์ ถือศีลของเราให้ครบถ้วนของเรา แล้วศีลมันเกิดมาจากไหนล่ะ ศีลมันเกิดมาจากหัวใจ มโนกรรม มโนกรรมถ้ามันคิด เราไม่หยาบคายของของใคร สิ่งที่ว่าของของใคร ลักของเขาๆ เราไม่ใช่ลัก เราไม่จับเลย เราไม่จับต้องสิ่งของใครเลย มันจะไปลักของของใคร มันจะลักของมันต้องคิดก่อน ใจใหม่ มันต้องมีมโนกรรมใจ เพราะมันคิดว่าจะเอามันถึงไปจับของเขา เห็นเงินของเขาตกอยู่ จับเอาได้แล้วเขายังไปคืนคนอื่นเลย เห็นไหม ถ้ามันมีมโนกรรมขึ้นมา ถ้าถือศีลบริสุทธิ์มันบริสุทธิ์ที่นั่น ถ้ามันบริสุทธิ์ ศีลคือความปกติของใจ ถ้าใจมันปกติระงับขึ้นมาแล้วมันจะไปทำอะไรใคร มันไม่ทำอะไรใครหรอก นี่มีศีลนะ

แล้วถ้ามีศีล ศีลบริสุทธิ์ของเรา เรามาภาวนา เวลาภาวนามันก็ง่ายขึ้นใจ พอภาวนามันก็ง่ายขึ้น แล้วมันเป็นจริงไหมล่ะ ศีลมันบริสุทธิ์ไหมล่ะ จิตมันปกติไหมล่ะ จิตมันคิดดีตลอด มันกวัดแกว่งตลอด ถ้ากวัดแกว่งตลอด คูสิ พระเราเวลาบวชมาแล้วศีล ๒๒๗ โดยธรรมวินัย แต่เวลามาทำแล้วมันก็ต้องปลงอาบัติอยู่กันประจำ เพราะอะไร เพราะความผิดพลาดมันมี

ผิดพลาดเพราะไม่รู้ ผิดพลาดเพราะสงสัย ผิดพลาดเพราะผิดจริงๆ ไม่รู้ทำไปก็ผิด สงสัยทำไปก็ผิด แล้วผิดเพราะผลอ เพราะขาดสติก็ผิด ถ้าผิดขึ้นไปนะ มันเกิดกรรม เกิดการกระทำ ต้องปลงอาบัติ สาธุ สุภุช ข้ำพเจ้าจะตำรวมระวัง ข้ำพเจ้าจะไม่ทำอย่างนี้อีกแล้ว ถ้ามีสติมันก็พูดอย่างนี้ แต่เดี๋ยวกก็ผลออีกแล้ว มันก็ทำอีกแล้ว มันเป็นเรื่องปกติใจ เป็นเรื่องปกติเพราะสติเราไม่สมบูรณ์ เรามาฝึกหัดกันอยู่นี้ เรามาฝึกหัดกันอยู่นี้ ถ้ามันขาดตกบกพร่องขึ้นไปเขาก็ปลงอาบัติของเขา

นี่ก็เหมือนกัน จิตของเรามันเป็นไปไม่ได้หรือที่จิตของเราจะนิ่ง ที่ว่าไม่แฉเลย มัน เป็นไปไม่ได้หรือ ฉะนั้น ความปกติของใจมันถึงไม่มีใจ จิตมันยังกวัดแกว่งอยู่ไง ทีนี้พอกวาด แกว่งอยู่เราเป็นชาวพุทธ เราถือศีล ๕ ศีล ๘ ศีล ๑๐ ศีล ๒๒๗ เราอาราธนาศีล ไอ้ที่เราวิรัติเนา เราวิรัติ ถ้าวิรัติเราก็ตั้งใจ เราตั้งใจของเรา

เวลาหลวงปู่พื้นท่านพูดอยู่นะ เราสมบูรณ์อยู่แล้ว ศีล ๕ คือหัว ๑ แขน ๒ เท้า ๒ นี่ศีล ๕ ศีล ๕ คือความปกติของมนุษย์ มนุษย์มีศีล ๕ โดยความปกติ แต่เวลามาร มารมันคิดคั่น มารมัน ทำให้ผิดปกติ พอผิดปกติแล้ว มันเดือดร้อนภายในแล้วมันจะไปกว้านเอาจากข้างนอก ถ้ากว้าน เอาจากข้างนอก นี่มันไม่ปกติ

ถ้ามันเป็นปกติของใจ ทำสมาธิมันก็ทำสมาธิได้ง่าย ถ้ามันไม่ปกติ แล้วไม่ปกติธรรมดา ด้วยนะ เวลาพญามาร มารมันทะเลาะกัน ปูย่าตายายมันก็ล้อพ่อแม่ ไอ้พ่อแม่ก็ไปล้อลูก ลูกก็ไปล้อ อหลาน นี่ไง เวลาพญามารมันคิดคั่นนะ จากเฟื่องตัวใหญ่มันขยับ ลูกหลานมันขยับตามหมดเลย แล้วขยับตาม พอมันคิดอะไรไม่พอใจมันพุ่งขึ้นมา มันยุแหย่ มันไปเลย แล้วเราทำอะไรละ นี่ เวลาที่ศีลไม่ปกติ ไม่ปกติอย่างนั้นแหละ เพราะมันมีพญามาร ถ้าพญามารอย่างนั้น เราก็ฝึกหัด ของเราฝึกหัดเพื่อประโยชน์กับเรา

ค้นหาตัวตนให้เจอ เราจะเป็นอะไร เราปรารถนาอะไร เราตั้งใจอะไร หาตัวเองให้เจอ เพราะหาตัวเองไม่เจอมันถึงคิดคั่นกันอยู่นี้ เพราะหาตัวเองไม่เจอใจ หาตัวเองไม่เจอก็ เปรียบเทียบ เปรียบเทียบอย่างนั้น เปรียบเทียบอย่างนี้ มันก็เกิดจินตนาการ ถ้าจินตนาการ นี่เป็น สุตมยปัญญาคือการศึกษ การเทียบเคียง การศึกษาคือการศึกษาประวัติศาสตร์ การศึกษาธรรม และวินัยขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า การศึกษามันเป็นแนวทาง เราศึกษามา เปรียบเทียบๆ แล้วเราพยายามฝึกหัดของเรา

ถ้าการฝึกหัดของเรา เรามีครูมีอาจารย์ ทำความสงบของใจเข้ามาให้ได้ก่อน ถ้าใจสงบขึ้น มาแล้วมันจะเป็นสมบัติของเรา ถ้าใจของเราไม่สงบขึ้นมามันเป็นสมบัติของมาร มารก็การ เปรียบเทียบไง เพราะมันมีการเปรียบเทียบ ครอบครวัของมันเป็น เดี่ยวถ้าเฟื่องตัวใหญ่ พญามารมัน ยังไม่คั่นมันก็ยังพอทำได้นะ ลูกหลานมาร นั่งเดี่ยวเจ็บเดี่ยวปวด นี่หลานๆ มัน เหลนๆ มัน โอ๊ย! ตัวเล็กๆ มันมาแหย่ มันยังไม่เจอพ่อเจอแม่มันหรือ เจอพ่อเจอแม่มัน บวชพระอยู่มันก็ฝึก

ปฏิบัติอยู่มันก็เลิก เวลาพ่อแม่มันมา ล้มลุกคลุกคลานเลย ไอ้เจอลูกๆ หลานๆ มันยังไม่ทำอะไรหรอก นี่สู้กับมัน เห็นไหม มีทุกคน

เราเรียกร่องสิทธิ์ สิทธิความเป็นมนุษย์ เราเรียกร่องสิทธิความเป็นมนุษย์ องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าก็เป็นมนุษย์ ครูบาอาจารย์ พระเราก็เป็นมนุษย์ เราก็เป็นมนุษย์ เป็นมนุษย์เหมือนกัน เรียกร่องสิทธิ์ๆ ไร สิทธิเท่ากัน กิเลสเท่ากัน กิเลสมีเหมือนกัน

ในสโมสรสันนิบาตทุกคนดวงใจว่าแห้ว ทุกคนดวงใจ ไม่ยกเว้น การเกิด เกิดจากอวิชชา ทุกคนดวงใจว่าแห้ว ทุกคนดวงใจ ทุกคนดวงใจมีความคิด ความคิดติดคั่นในใจ ทุกคนมีเหมือนกัน มีเหมือนกัน ถ้ามีเหมือนกันแล้ว เราเกิดมาเป็นมนุษย์ เกิดมาพบพระพุทธศาสนา พระพุทธศาสนาสอนให้เราทำจิตสาธารณะ ความทำจิตสาธารณะทำให้จิตใจเราเบิกบาน ทำให้จิตใจเรากว้างขวาง ถ้าจิตใจเรากว้างขวาง เพื่อประโยชน์กับใคร? ก็เพื่อประโยชน์กับจิตดวงนี้ไง คนที่จิตกว้างขวางมันยอมรับ คำว่า “ยอมรับ” มันก็ไม่มีอะไรก็คิดวางในใจ แต่ถ้ามันตระหนี่ มันไม่ยอมรับ ทุกข์น่าดู นุ่นก็ไม่ได้ นี่ก็ไม่ได้ มันลำบากลำบากไปหมด แล้วใครลำบากลำบากล่ะ? ก็ตัวเองไง มารไง

นี่ฝึกหัด ทำบุญกุศลอุทิศองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า อุทิศในหลวง อุทิศให้ใครล่ะก็ทำเพื่อเราทั้งนั้น นี่ก็เหมือนกัน เราทำเพื่อเราๆ นี่ไง วันพระๆ กลิ่นของศีลหอมทวนลม หาตัวเองให้เจอ แล้วถ้าเจอตัวเองแล้วนะ ไม่แคร์ใครเลย ไม่แคร์ใครเลย เพราะอะไร เห็นไหม จากใจดวงหนึ่งสู่ใจดวงหนึ่ง ใจดวงนี้มันติดคั่นขนาดนี้ เราเอาสมบัติที่นี้ ที่ว่าสมบัติที่นี้นะ เราทำทาน ทำทาน ถ้าเราไม่มีสิ่งใดเลย เราอนุโมทนากับเขา เห็นหลวงตาท่านหาเงินช่วยชาติเป็นหมื่นๆ ล้าน เราสาธุ นั่นนะเราก็ได้บุญแล้ว เห็นหลวงตาช่วยชาติ เราก็ยกมือท่วมหัวเลย

คูลี เอกบุรุษคนหนึ่ง ชาติมีปัญหา ประชาชนเดือดร้อน ท่านออกมาชวนช่วยโลก คนที่จิตใจมันเศร้าหมอง คนที่จิตใจกำลังเพ็ญพลังแล้ว คนที่จิตใจกำลังหมดเนื้อหมดตัว มันไม่มีหัวใจในตัวมันแล้วนะ ความรู้สึกมันหลุดออกจากตัวไปแล้ว มันถึงได้ฆ่าตัวตายกันไง ความรู้สึกออกจากตัวกันไปแล้ว แล้วมีเอกบุรุษคนหนึ่งดึงกลับมา แล้วพยายามหาเงินมาช่วยชาติ ช่วยโลกนี้ยกมือสาธุ อนุโมทนาทาน อนุโมทนากับท่านเราก็ได้บุญแล้ว เราได้บุญแล้ว

เราบอกว่านุ่นก็ไม่ได้ นี่ก็ไม่ได้

การทำบุญเรามีจิตใจสาธารณะนะ ของเล็กน้อยก็มีค่ามาก ของเล็กน้อยมันสะอาด บริสุทธิ์นะ ปฏิภาหก ผู้ให้ให้ด้วยความสะอาดบริสุทธิ์ ผู้รับรับด้วยความสะอาดบริสุทธิ์ ใช้ ประโยชน์สาธารณะ ประโยชน์สะอาดบริสุทธิ์ นี่บุญ บุญเกิดจากที่นี่

วันพระ วันเจ้าเราหาของเรา เราทำเพื่อประโยชน์กับเรานะ หัวตัวเราให้เจอ ของจะ เล็กน้อยก็มีค่ามหาศาล หัวตัวเองไม่เจอนะ ของมหาศาลเลย เดินไปไหน เหมือนทองมันเป็นธาตุ อยู่ในดิน เราเหยียบขำมันอยู่ เหมือนทอง เราเอาขึ้นมาไม่ได้

คุณค่าของหัวใจมันมีค่ามากเลยละ มีค่าเพราะอะไร เพราะมันหะเหินเดินฟ้าได้นะ คน ทำสมาบัติ ทำฌานสมาบัติมันหะเหินเดินฟ้าได้นะ มันรู้ความคิดคนอื่นได้นะ มันมหัศจรรย์ ขนาดนั้นนะ นี่แค่อภิญญา มันยังไม่เข้าสู่ตัวมันเองเลย มันยังไม่เข้าสู่ภาวนามยปัญญาเลยนะ

แล้วถ้าเข้าสู่ภาวนามยปัญญามันจะทำลายครอบครัวมารนั้น ตั้งแต่ปู่ย่าตายายของมัน กำจัด ขำมันหมด องค์กรสมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าไม่ให้เบียดเบียนกัน ไม่ให้ทำ กระทบกระทั่งกันนะ แต่องค์กรสมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าบอกว่า การฆ่าที่ประเสริฐที่สุดคือ การฆ่ากิเลส องค์กรสมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าส่งเสริมตรงนี้ไง ส่งเสริมให้เราชำระล้างตัวตน ของเราไง อวิชชาของเราไง พญามารของเราไง ทำลายที่นี่ไง หาเราให้เจอ แล้วทำเพื่อประโยชน์ กับเรา เอวัง